U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **O. I.**, zastoupen JUDr. Janou Karáskovou, advokátkou se sídlem Praha 4, Tererova 1355, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 10. 2004, č. j. 30 Az 303/2003 - 26,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokátky JUDr. Jany Karáskové **s e u r č u j e** částkou 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2003, č. j. OAM-12518/VL-12-P18-2001. Tímto rozhodnutím mu nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu, a bylo vysloveno, že se na něho nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že žalobce nenaplnil žádnou ze zákonných podmínek pro udělení azylu a že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci a bylo přesvědčivě odůvodněno.

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o ustanovení advokáta zástupcem v tomto řízení. Krajský soud jeho žádosti usnesením ze dne 13. 1. 2005 vyhověl a ustanovil mu zástupkyní advokátku JUDr. Janu Karáskovou. Vzhledem k tomu, že stěžovatelova kasační stížnost neobsahovala veškeré náležitosti požadované zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), bylo jeho zástupkyni usnesením ze dne 7. 2. 2005 uloženo odstranit vady kasační stížnosti ve smyslu § 106 s. ř. s.; a to tak, že uvede, z jakých důvodů je kasační stížnost podávána. K odstranění vad jí byla stanovena lhůta jednoho měsíce od doručení a byla též poučena, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno, soud kasační stížnost předloží Nejvyššímu správnímu soudu s následkem jejího odmítnutí (§ 37 odst. 5, § 106 s. ř. s.). Uvedené usnesení bylo stěžovatelově zástupkyni doručeno

dne 9. 2. 2005. Ve stanovené lhůtě však kasační stížnost doplněna nebyla a nestalo se tak ani později.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s., pokud je podání nemá, musí být podle odst. 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. V daném případě stěžovatel v kasační stížnosti vyslovil pouze svůj nesouhlas s napadeným rozhodnutím krajského soudu a domněnku, že je toto rozhodnutí vydáno „v rozporu s platným právním řádem“. Rovněž uvedl, že shledal „vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu“; konkrétně, že krajský soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Takto uvedené námitky ovšem nelze považovat za řádně uplatněné důvody kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť ty musí být stěžovatelem vymezeny nejen po stránce právní (tj. která zákonná ustanovení má za porušená), ale i skutkové (tj. v čem konkrétně namítanou nezákonnost spatřuje). Ve stěžovatelově kasační stížnosti tak zcela chybí uvedení důvodů skutkových. Krajský soud ho k doplnění kasační stížnosti vyzval a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Stěžovatel však zůstal nečinný.

Nejvyšší správní soud rovněž vážil, zda výzva k odstranění vad podání je vydána v souladu se zákonem. Při tom vycházel z ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., které ukládá předsedovi senátu usnesením vyzvat podatele k opravě nebo odstranění vad podání, stanovit k tomu lhůtu a rovněž ho poučit o tom, že nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. Usnesení ze dne 7. 2. 2005 obsahuje ve výroku výzvu k odstranění vad podání (k uvedení důvodů kasační stížnosti), a to v zákonné lhůtě trvající jeden měsíc. V odůvodnění je pak řádně vysvětleno, co se rozumí důvodem kasační stížnosti. Co se týče poučení o následcích neodstranění výzvy, tak ve výroku je obsažena následující formulace: „Pokud nebudou vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny, krajský soud předloží věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti“. V odůvodnění usnesení je pak uvedeno, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, soud ji předloží Nejvyššímu správnímu soudu „s následkem jejího odmítnutí (§ 37 odst. 5, § 106 s. ř. s.)“. Z ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. neplyne povinnost poučení o následcích nevyhovění výzvě včlenit do výroku usnesení a ani nestanoví, ve které části usnesení má být obsaženo. Nejvyšší správní soud považuje tak za zcela dostačující, je-li poučení o následcích neodstranění vad podání obsaženo v odůvodnění usnesení, což se také v daném případě stalo.

Pokud jde o poučení obsažené ve výroku usnesení (tj. že v případě neodstranění vad bude věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti), tak to je v daném případě zcela nadbytečné a dle názoru zdejšího soudu i poněkud matoucí. V daném případě však byl tento nedostatek zhojen správným poučením obsaženým v odůvodnění usnesení, kde již bylo řádně uvedeno, že rozhodnutím, které by Nejvyšší správní soud v případě neodstranění vad vydal, by byla kasační stížnost odmítnuta podle § 37 odst. 5, § 106 s. ř. s. Navíc výzva k odstranění vad nebyla doručena přímo stěžovateli, ale jeho zástupkyni, kterou byla advokátka - tedy osoba u níž je orientace v právním řádu a znalost práva (tedy i s. ř. s.) předpokládána; ta si pak musela být vědoma následků, které po marném uplynutí lhůty k odstranění vad kasační stížnosti nastoupí, a nadbytečné poučení ve výroku usnesení ji nemohlo žádným způsobem ovlivnit. Výzva k odstranění vad podání tak byla vydána v souladu se zákonem a byla i dostatečně srozumitelná.

Chybějící náležitosti (důvody kasační stížnosti) brání v pokračování v řízení, neboť v něm je Nejvyšší správní soud zásadně vázán rozsahem kasační stížnosti a jejími důvody. Pro neodstranění vad podání tak není možné v daném případě v řízení o kasační stížnosti pokračovat, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 37 odst. 5, § 106 odst. 1 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 1x 1000 Kč za jeden úkon právní služby – převzetí a příprava věci a 1x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu